

MINNET AV DIG

jag försöker inte låtsas om att du finns
fast varje annan tanke snuddar vid dig
jag blir nästan anfådd av ansträngningen
att glömma blicken i dina ögon
ljudet av ditt skratt
känslan av dina händer på min kropp
men min mun blir mjuk
när jag minns vår gemenskap
mina ögon svämmas över när de ser
mot den horisont som rymmer dig
jag kan inte stanna vid den hållplats
där du steg av bussen
måste se bort när åsynen av slätten
bjuder mig till dig
min färg är inte längre min
lila minner mig för alltid om dig
och tulpaner kommer aldrig mer
~~att bara vara tulpaner~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BitterSweet med Poeter.se id #9242 innehar upphovsrätten